

PAULO COELHO

Một chuyện ngày Giáng Sinh

Dịch giả: Từ Vũ

Phóng dịch từ truyện "Une Histoire de Noël"- Conto de Natal - của PAULO COELHO gửi bằng email cho Từ Vũ ngày 22.12.2009 với những giòng chữ :

Afin de vous remercier pour le soutien que vous m avez apporté en 2009, poursuivant la tradition des années précédentes, je vous envoie le conte de Noël que j ai écrit pour les colonnes que je tiens dans plusieurs journaux du monde.

*Que Dieu nous illumine en 2010,
Paulo Coelho*

Một chuyện thần thoại được nhiều người biết đến nhưng lại không hiểu nguồn gốc từ đâu ra kể rằng một tuần lễ trước Giáng Sinh, vị tổng thiên thần Michel bảo với các vị thiên thần dưới quyền mình rằng ông muốn tới thăm địa cầu; ông muốn biết tất cả mọi điều đã sắp xếp sẵn sàng để cho ngày lễ mừng kỷ niệm ngày Chúa Jésus ra đời chưa. Tổng thiên thần Michel luôn luôn gọi một vị thiên sứ có tuổi và một vị trẻ cùng đi với nhau để có được một quan điểm đồng nhất về điều xảy ra ở lãnh địa của Chúa.

Một trong những cặp thiên thần được chỉ định đến nước Việt Nam, cả hai lại đến rất trễ vào một buổi tối. Vì không biết phải ở đâu nên cả

hai hỏi xin được tạm trú tại một trong những ngôi nhà đồ sộ, như nhiều người biết, tại khu Phú Mỹ Hưng.

Chủ nhân ngôi nhà , một đại gia nhưng đang trên đà phá sản vì tình trạng khủng hoảng kinh tế toàn cầu - theo lời đồn đại của mọi người thì tình trạng này cũng đang xảy ra đối với nhiều vị đại gia khác trong khu vực Phú Mỹ Hưng - , là một người ngoan đạo . Ông ta nhận ra ngay được đây là những thiên sứ từ nước Trời phái tới nhờ vào những vầng hào quang thấp thoáng trên đầu hai người khách xin ở tạm song ông ta lại quá bận rộn trong việc sửa soạn một buổi tiệc lễ lớn để mừng Giáng Sinh và ông không muốn phải di chuyển xáo trộn những trang trí bày biện đã gần xong nên yêu cầu hai vị khách vào nghỉ ở dưới tầng hầm ngôi nhà.

Mặc dù trên những tấm thiệp mừng Giáng Sinh bao giờ cũng in hình ảnh tuyết đổ, ở Việt Nam nhất là Sài Gòn tuy khí hậu có hơi lạnh lạnh nhưng chẳng hề có tuyết bao giờ và ngược lại còn khá nặng nề với cái ẩm và sự ngọt ngào của căn hầm nhà.

Họ phải nằm ngay trên nền xi măng cứng nhưng trước đó cả hai chuẩn bị đọc kinh cầu nguyện theo thông lệ. Thiên sứ lớn tuổi nhận ra được một vết nứt trên tường hầm nên đứng ngay dậy dùng phép lạ sửa chữa lại rồi quay về chỗ để đọc kinh .

Cả hai vị thiên sứ đã trải qua một đêm kinh khiếp vì căn hầm quá nóng nực .

Hai vị thiên sứ mỗi một vì mất ngủ nhưng cả hai đều biết là họ phải

hoàn thành nhiệm vụ đã được bề trên trao phó.

Sáng hôm sau, hai thiên sứ đi khắp thành phố Sài Gòn với hàng triệu cư dân, những khu phố, những ngôi dinh thự, những ngõ hẻm ổ chuột nhỏ chỉ đủ cho một người đi, những tương phản thật rõ rệt.

Hai thiên sứ lập bản báo cáo rồi lúc bóng đêm lại đổ xuống, cả hai dự tính sẽ đi ra các tỉnh lân cận nhưng vì họ không biết được sự sai biệt giờ giấc nên thêm một lần nữa lại lâm vào cảnh không có nơi cư trú qua đêm.

Hai thiên sứ tới gõ cửa một căn nhà lá thật khiêm tốn tại vùng Đức Linh - Đồng Nai nơi trú ngụ của một cặp vợ chồng, hai vợ chồng chủ nhà mở cửa đón tiếp hai khách lạ. Vì nghèo nên họ không có những hình ảnh nào về các vị thiên thần nên không thể biết được đây là hai thiên sứ của Thượng đế tuy nhiên hai người lạ này cần một nơi trú thì họ vẫn niềm nở đón tiếp.

Hai vợ chồng chủ nhà sửa soạn bữa ăn tối, sẵn sóc đứa con vừa chào đời và nhường lại cho hai vị khách căn phòng duy nhất của họ với lời chân thành xin lỗi khách vì họ nghèo nàn không thể có tiền mua sắm được một chiếc giường có nệm để hai vị khách nghỉ lưng thay cho chiếc giường tre ọp ẹp hiện có.

Sáng sớm hôm sau khi hai vị thiên sứ bị giật mình thức giấc vì nghe có tiếng ai đó đang nức nở khóc .

Bước ra khỏi căn phòng, họ nhận ra được hai vợ chồng chủ nhà đang sụt sùi rơi lệ . Hỏi ra thì mới biết được là của cái duy nhất mà

họ có, một con bò vừa chết bất thành linh đêm hôm qua. Vợ chồng chủ nhà xin lỗi hai vị khách là họ rất xấu hổ vì không có món gì cho khách dùng điểm tâm.

Trong lúc cả hai cùng đi trên một con đường đất đỏ ngoằn ngoèo, chợt thiên thần trẻ bộc lộ sự bất mãn của mình với vị thiên sứ đồng hành :

- " Tôi không tài nào hiểu ra được cách ứng xử của ông! Người đàn ông thứ nhất mà mình ngủ trọ có đủ mọi thứ mà ông lại giúp ông ta trong khi đối với cặp vợ chồng nghèo khổ này, họ nghèo nhưng đã tiếp đón chúng ta với tất cả sự chân tình của họ, thì ông lại chẳng làm gì để xoa dịu nỗi đớn đau của họ !

- "Mọi việc không giống như nó đã lộ diện ta đâu, vị thiên sứ lớn tuổi đáp lại. Lúc chúng ta ở trong gian hầm tôi đã nhận ra được rằng ở đây có một kho vàng chôn dấu trong bức tường ngôi nhà lớn này, kho vàng mà người chủ trước đã chôn dấu. Vết nứt ở tường đã để lộ ra và tôi quyết định phải che dấu lại, bởi lẽ chủ nhân ngôi nhà ở Phú Mỹ Hưng đã chẳng biết tiếp giúp đỡ đàn ai. Đêm qua, khi chúng ta nằm ngủ trên chiếc giường tre của cặp vợ chồng nghèo khó này, tôi đã thấy được rằng hai chúng ta có thêm một vị khách thứ ba : Thần Chết.

Ông này được gọi đến để đem đứa trẻ sơ sinh đi, nhưng tôi và vị thần chết này là chỗ quen biết từ bao nhiêu năm nay nên tôi đã thuyết phục ông ta hãy lấy mạng của con bò để thay vào mạng sống của đứa bé."

Ngưng một lát, thiên sứ già tiếp tục trong sự im lặng của bạn đồng hành : - " Hãy luôn nhớ, cái ngày mà người ta sửa soạn lễ tiệc Giáng sinh. Trong khi mọi người đều chú tâm đến giá trị hình thức bề ngoài, không ai muốn đón tiếp Mẹ Maria. Nhưng, những mục đồng đã đón bà, và vì lẽ đó, họ đã được Ơn huệ là những người đầu tiên được chiêm ngưỡng nụ cười của vị Cứu Thế. "

Troyes, 15.58 - chiều ngày 22.12.2009 tại Sérénité .

Nguồn: <http://newvietart.com>
Được bạn: Thanh Vân đưa lên
vào ngày: 24 tháng 12 năm 2009